

Lidický zpravodaj

Červen 2014 • Číslo 6 • Ročník 18 • Zdarma

STŘÍPKY ze Stoke on Trent

Nově do našeho Zpravodaje píše i pan Alan Gerrard z anglického Stoke on Trent!
Čtěte na str. 16!

Jeho první příspěvek nás zavede do mozaikového království jejich úžasného umělce, který obyčejné střípky z čehokoliv proměňuje v krásná živoucí díla, jež jsou jeho uměleckým, ale i životním odkazem budoucím generacím.

Na obrázku zde můžete vidět část jeho díla Mozaiky Tolerance.

OBSAH: Editorial + Info str. 2 • Návštěva hejtmana středočeského kraje str. 3 • Majka str. 4,5 • Generál Gastro str. 6 • Dotace-kotle str. 7 • MC Lidičky str. 8,9 • Setkání s panem Pa-
devětem u nás a v Liberci str. 9,10 • 8.květen v Lidicích str. 11 • Jubilea, poděkování str. 12
• Knihovna Lidice str.13 • Oáza Lidice str. 14,15 • Střípky ze Stoke on Trent str. 16 • Panna
Marie Lidická str. 17-19 • Žijí mezi námi str. 20 • Rybářské závody str. 21 • Pozvánka, inzerce
str. 22,23

Vážení a milí!

Při přípravě tohoto čísla jsem se opravdu zapotila! A nemohu za to krásné tropické letní teploty za okny. Už jsem byla od pana Fouse připravená, že červenové číslo bývá nejtěžší, jelikož je takového materiálu, že nebudu vědět kudy kam. A taky že ano!

Díky tomu také držíte v ruce plných 24 stránek nabitých informacemi a reportážemi, co se v naší obci děje, dělo a bude dít. Věřím, že si každý najde svůj článek, který ho nějak zaujme, inspiruje a nadchne. Takže tedy, doporučuji uvařit si kávu a šup ven na to krásné skoroletní sluníčko, otevřít Zpravodaj a báječně se začíst...

Krásné červenové dny!

Vaše zpravodajka Míša Klapalová

!!!!UPOZORNĚNÍ!!!!

Občané Lidic,

Považujeme za vhodné Vás upozornit na skutky, ke kterým došlo v minulých dnech v naší obci. Drzost zlodějů bohužel nezná mezí, nelze bohužel spoléhat na nic jiného, než na vlastní obezřetnost a vzájemnou všímavost. Věnujte pozornost pohybu podezřelých skupinek i jednotlivců a neváhejte alarmovat Policii ČR, Policejní odd. v Unhošti **974 873 574** nebo na linku **158**. Příslušné kontakty si určité vložte do svých telefonů, rychlost zásahu je v těchto případech rozhodující.

V LIDICÍCH BYL VYKRADEN RODINNÝ DŮM

Text: tisková zpráva policie ČR

Ke krádeži došlo v pondělí 19. května 2014 po druhé hodině odpolední. Do rodinného domu v ulici Oradourská vnikli dva muži a odcizili z prvního patra šperky za třicet tisíc korun. Zarážející na krádeži je skutečnost, že zloděje neodradila přítomnost manželů ve věku šestasedmdesát a jednasedmdesát let a jejich devětatřicetiletého syna.

Zloději vešli do domu nezamčenou zahradní brankou a následně se jim nepozorovaně podařilo vejít i do rodinného domu. Senior v té době pracoval za domem na zahradě a jeho manželka a syn byli v přízemí v obývacím pokoji. Pachatelé prošli nikým nepozorováni do patra domu, kde zcizili prsteny ze zlata. Stejně nepozorovaně se jim podařilo dům i opustit. Při odchodu se jich však všiml důchodce, který se vracel ze zahrady domů. Zavolal na ně, muži však nereagovali a rychlou chůzí odešli k vozidlu, které měli zaparkované na ulici před nemovitostí. Senior ihned zavolal na svou manželku a syna, kteří vůbec netušili, že měli v domě nezvané návštěvníky.

Automobil, který měli zloději zaparkován poblíž domu, byl bílé nebo béžové barvy. Jednalo se o větší vozidlo typu sedan. Senior ho viděl projíždět asi hodinu před krádeží ulicemi obce. Pachatelé byli asi třicetiletí, nejméně 180 cm vysokí, výrazně robustní postavy, odhadem kolem 100 kg. Oba holohlaví, nebo měli velmi krátké vlasy. Podle oznamovatele se jednalo o muže tmavší pleti. Na sobě měli kraťasy a trička s krátkými rukávy.

Žádáme svědky této události, kteří by mohli svými poznatky pomoci při dopadení pachatelů, aby se přihlásili na policejní oddělení v Unhošti, nebo kontaktovali policisty na bezplatné lince 158.

nrap. Michaela Nováková

LIDICE NAVŠTÍVIL HEJTMAN STŘEDOČESKÉHO KRAJE JOSEF ŘIHÁK

Text: www.lidice-memorial.cz

Do Lidic zavítal na pozvání pamětníků hejtmán Středočeského kraje Josef Řihák. Přivítali jej zde předseda ZO ČSBS Pavel Horešovský a starostka obce Veronika Kellerová.

Pan hejtmán položil věnec na hrob lidických mužů, prohlédl si expozici muzea a vyslechl si výklad k historii obce. Zajímal se také o provoz, činnost a náklady Památníku Lidice a ocenil pečlivou údržbu zeleně na pietním území.

Na závěr návštěvy byl hejtmán přijat na obecním úřadu zastupiteli a přeživšími lidickými dětmi, které jej v krátkosti seznámily se svými životními příběhy.

MAJKA...

Text: **Ing. Hana Pokorná**

Říká se, že zapomínat je lidské. Ano, je to pravda. Právě proto je důležité si alespoň občas připomenout některé lidi, kteří prošli našimi životy a chvíle, které jsme s nimi strávili. Ráda bych spolu s vámi krátce zavzpomínala na osobu, která si Lidice zamilovala, bohužel tu žila s námi jen pár let, ale

o mnohé pozitivní se za svého krátkého působení v naší obci zasloužila. Hovořím o Marii Tělučilové respektive „Majce“, jak jsme ji skoro všichni říkali.

Majka by se v letošním roce 6. Června dožila 60 let a 21. Prosince 2014 to bude již 10 let, kdy zemřela. Když jsem si to uvědomila, ani jsem nechtěla uvěřit, jak čas neúprosně letí. Dovolte mi tedy, abych společně s vámi, obyvateli Lidic, na Marii Tělučilovou krátce zavzpomínala a podělila se s vámi o pár informací, které možná čas již někam odvádl. Na Marii Tělučilovou nevzpomínám jako na bývalou ředitelku Památníku Lidice, ale jako na přítelkyni a člověka, který otevřel své srdce Lidicím a jejím obyvatelům. Svoji práci brala jako poslání, které Lidicím přinese užitek a prospěch. Tento postoj vyplynul z její

osobnosti, neboť byla člověkem pracovitým, houževnatým, ničím a nikým se nenechala od ničeho odradit. Byla energická a rázná, ale také uvážlivá a spravedlivá. S úctou a pokorou přistupovala k lidické pietě.

Společně s tehdejšími vedením v obci, v němž jsem v té době působila jako místostarostka, Majka úzce spolupracovala a i za její krátké působení se jí podařilo uskutečnit pár pozitivních změn a připravit půdu pro další vývoj v naší obci. Například si možná vzpomenete na rozestavěnou železobetonovou ruinu, která se tyčila v blízkosti gloriety u pietního území a doslova hyzdila tento kout. Díky úsilí Majky, pana Zelenky (tehdejšího starosty) a za podpory pracovníků OÚ (zvláště pak pana Čermáka) se po mnoha jednáních s příslušnými úřady podařilo toto „monstrum“ úsporně a ve velmi krátké době zlikvidovat. Dále jsme se například my dvě spojily ve věci získání finančních prostředků na obnovu Růžového sadu v Lidicích a na výstavbu nového dětského hřiště v Lidicích. Za tímto účelem jsme s Majkou několikrát navštívily Česko-Německý Fond budoucnosti v Praze.

Oslovily jsme německou mládežnickou iniciativu, která pomohla oběma nezávislým projektům při jejich realizaci. Dotace pro obě akce se nakonec podařilo získat. I přes zdravotní potíže, o kterých jsme nikdo neměl ani tušení, se též Majka osobně intenzivně věnovala udržování vztahů se zahraničními partnerskými institucemi a organizacemi spojenými s místy s podobným osudem, jako měla obec Lidice. Jako příklad uvedu naši poslední společnou návštěvu ve francouzském Oradour sur Glane v červnu 2004, kde kromě jiného došlo k zajímavému osobnímu setkání s pamětníkem francouzské tragédie. Druhý den pak jsme se obě setkaly se zástupci podobně postižených míst v Evropě na tiskové konferenci za účasti veřejnosti (cca 100 lidí). Bohužel tato společná reprezentace Lidic v zahraničí byla naše poslední....zde mé zážitky s Majkou končí. Majka měla mnoho plánů, jak v osobním, tak i v pracovním životě a je moc smutné, že je již nemohla uskutečnit.

Děkuji všem, kteří spolu se mnou při čtení těchto řádků věnovali tichou vzpomínku Marii Tělužilové.

Ing. Hana Pokorná

GENERÁL GASTRO ANEB REPORTÁŽ OD PLOTNY: RAJSKÁ PASTA...A BASTA!

Text: **Michaela Klopalová**

Drazí kulináři,

protože věřím, že i v naší obci jsou ti, kteří rádi řadí v kuchyni, u grilu a vůbec si života užívají, připravila jsem si právě pro vás opravdu rajskou záležitost. Těstoviny jsou myslím naší oblíbenou záležitostí, ať už jde o oběd či večeři – nikdy neklamou a přitom k nim stačí přidat jen pár dalších ingrediencí, aby se vše proměnilo v dobrotu. Nyní prosím vypustme z hlavy kečup a eidam, mám na mysli něco mnohem labužnicktějšího. Zkuste tuto rajskou pastu....chutná jako z ráje :o)

Potřebujeme pro 2-3 osoby:

200 g těstovin (*dle chuti, já v této kombinaci chutí dávám přednost malým farfalle*)

300g rajčat (*je jedno, zda to budou cherry rajčátka nebo klasická*)

3 velké hrsti rukoly

1 malá hrstka bazalkových lístků

3-4 stroužky česneku

100-150 g tvrdého sýra ementálského typu

Olivový olej (*cca 4 lžíce*)

1 lžíce soli

Sůl, pepř dle chuti, ocet balsamiko

Ve větším hrnci přivedeme k varu dostatečné množství vody, na každých 100g těstovin 1 litr, takže pěkně dva litry. Hned jak nám začne voda vřít, osolíme jí lžící soli a přidáme těstoviny. Trochu zmírníme teplotu a necháme krásně probublávat, zhruba 8-15 minutek, aby byly na skus, ani ne tvrdé, ani ne rozvařené.

Zatímco se nám pasta (tedy těstoviny) vaří, omyjeme rajčátka, rukolu a bazalku. Rajčátka rozkrájíme na velikosti sousta. Sýr nastrouháme na jemném struhadle.

Vezmeme větší pánvičku a začneme v něm rozehtívat olivový olej. Nijak zprudka, pěkně pomalu, aby se nám nepřepálil a česnek nám v něm neprskal. Česnek oloupeme a lisem na česnek prolisujeme do rozehtátého hrnce a trošku ztlumíme. Necháme jednu minutu mírně podusit, mícháme. Česnek tak změkne a ztratí své palčivé aroma, přičemž si zanechá jemnou česnekovou vůni, která vám následně velmi jemně a provokativně ovoní celé jídlo. Určitě nám nesmí zhnědnout!

Hned jak budou těstoviny uvařené, scedíme a hodíme do pánvičky k česnekovému oleji, promícháme. Přidáme nakrájená rajčátka, rukolu, bazalku, promícháme. Dle chuti dosolíme a můžeme opepřit.

Rozdělíme na talíře, zasypeme sýrem, polejeme balsamikem a pak se už necháváme unášet do ráje dokonalých chutí.

S tímto receptikem můžete libovolně experimentovat, protože rukola, bazalka i balsamiko jsou čistě dobrovolné ingredience, které dle chuti či možnosti ledničky, můžeme nebo nemusíme přidat, pořád to bude rajská záležitost. Právě ta sladká chuť ementálského sýra, česneku a rajčat hraje v tomto jídle prim.

Krásný rajský den Vám přeje Váš Generál Gastro

KOTLÍKOVÉ DOTACE

Od září 2014 mohou lidé znovu požádat o kotlíkové dotace!

O kotlíkovou dotaci, kterou jsme spustili v loňském roce na základě dohody Středočeského kraje a Ministerstva životního prostředí, byl ze strany občanů Středočeského kraje velký zájem. Přijímání žádostí proběhlo od 2. září 2013 a již 5. září 2013 byly finanční prostředky ve výši 40 mil. vyčerpány.

„Středočeský kraj je na prvním místě, co se týká znečištění tuhých znečišťujících látek z lokálních topenišť v ČR, proto jsme se rozhodli i v letošním roce iniciovat jednání s Ministerstvem životního prostředí o možnosti dotací pro občany Středočeského kraje na pořízení nového kotle na uhlí, biomasu nebo kombinaci. Dne 12. 5. 2014 Rada Středočeského kraje schválila příspěvek ve výši 40 mil., stejnou částkou by mělo přispět i Ministerstvo životního prostředí“, uvedl náměstek hejtmana pro oblast životního prostředí Marek Semerád.

„V současné době evidujeme, že zájem občanů o výměnu nevyhovujících kotlů za nové nízkoemisní, je stále obrovský. Momentálně jednáme s Ministerstvem životního prostředí o nové dohodě. Otevření další výzvy předpokládáme na září 2014 s tím, že čerpání finančních prostředků bude až v roce 2015“, doplnil Semerád.

Podporovanými typy kotlů jsou, stejně jako v předchozí výzvě, plně automatické kotle 3 a vyšší emisní třídy, zplyňovací kotle, atmosférické a kondenzační kotle na zemní plyn. Výše dotace je závislá na typu pořizovaného kotle a pohybuje se v rozmezí 16-60 tisíc korun.

„Mnoho domácností si stejně bude muset do roku 2022 pořídit kotel úplně nový, který bude splňovat podmínky minimálně 3. emisní třídy podle ČSN EN 303-5. Dané podmínky vstoupily v platnost s novelou zákona o ochraně ovzduší. Pokud občané využijí dotaci, náklady na pořízení nového kotle se jim výrazně sníží“, uvedl závěrem Semerád.

text: *Irena Příbylová a Petra Radová*

Milé děti, vážení rodiče a prarodiče,

krásné letní dny jsou za dveřmi (snad) a prázdniny se kvapem blíží, i přesto věnujte několik minut k prostudování programu, který jsme pro Vás na červen připravili, a přijďte si užít některou z našich několika posledních akcí v tomto školním roce.

První červnový den již tradičně strávíme dopoledne sportovně-zábavním programem na fotbalovém hřišti, který je věnován oslavě Mezinárodního dne dětí.

Dále naše nejmenší s rodiči čeká poslední návštěva v Mateřské školce a v rámci programu „Příprava na školku“, se můžete v tomto měsíci ještě těšit na setkání s paní ředitelkou MŠ Mgr. Soňou Macháčkovou.

V druhé polovině června se také můžete přihlásit na akci Kouzelný slunovrat aneb cesta za pokladem svatého Jana. Opět budeme plnit úkoly a sbírat kouzelné kvíty, které nás dovede až ke Svatojánskému pokladu.

I letos nás v centru čekají letní prázdniny, kdy bude provoz centra omezen na jedno dopoledne v týdnu. Tak neváhejte a přijďte si i v létě zpestřit program Vašeho dne k nám do Lidiček.

Novinkou těchto prázdnin je také kroužek „Prázdninová školička“, který je určen především dětem, které navštěvují MŠ v Lidicích a jejich sourozencům a jejichž rodiče potřebují zajistit na část prázdnin program pro své děti.

Podrobné informace o letním provozu centra naleznete v příštím Zpravodaji a na www.mclidicky.cz.

Na některé červnové akce je opět nutné se přihlásit, proto nezapomeňte a učiňte tak, co nejdříve na našich webových stránkách.

PROGRAM MC LIDIČKY ČERVEN 2014

Beseda s ředitelkou MŠ v Lidicích 16. 6. 2014. Beseda je v rámci programu „Příprava na školku“ – přijďte do MC Lidičky na neformální posezení s ředitelkou MŠ Mgr. Soňou Macháčkovou. Beseda je určena všem rodičům, jejichž děti v září 2014 nastupují do místní školky. Dozvíte se například, jaké jsou požadavky na dítě při nástupu do MŠ, jaké jsou současné problémy adaptace dětí v MŠ, jak dítěti při adaptaci ve školce pomoci a mnoho dalších užitečných rad. Bude Vám představena i činnost MŠ a můžete se zeptat na vše, co Vás zajímá. Vaše děti vezměte s sebou – k dispozici bude volná hernička! Vstup do centra ZDARMA!

Kouzelný slunovrat aneb Cesta za pokladem svatého Jana 22.6. 2014 od 16:30 hod. – přijďte nám pomoci splnit náročné úkoly, sesbírat kouzelné byliny, najít Svatojánský poklad a pomocí kouzelného zaříkávadla poklad otevřít. Nakonec si opečeme buřtíky a můžete se těšit na překvapení. Na akci je nutné se do 18. 6. 2014 přihlásit pomocí on-line registračního formuláře, který naleznete na www.mclidicky.cz.

V MC Lidičky začínají letní prázdniny 23.6. 2014

Provoz centra o letních prázdninách bude částečně zachován – jedno dopoledne v týdnu bude věnované volné herně s cvičením pro děti a v několika prázdninových týdnech bude probíhat v centru kroužek „**Prázdninová školička**“. Více informací najdete v příštím vydání Lidického zpravodaje a na www.mclidicky.cz

Za MC Lidičky, Irena Příbylová a Petra Radová

SETKÁNÍ S PANEM PADEVĚTEM

Text: Michaela Klapalová Foto: OV ČSBS Kladno

V Lidicích se jednu květnovou neděli událo velmi příjemné a milé setkání. Přijel nás navštívit spisovatel Jiří Padevět, autor knihy Průvodce protektorátní Prahou, jež byla oceněna jako Kniha roku Magnesia Litera pro tento rok.

Nejprve si spolu s panem Horešovským, předsedou ZO ČSBS a starostkou obce Veronikou Kellerovou prošel pietní území a muzeum, kde mu pan Horešovský vyprávěl jeho příběh a provedl ho místy, kde stávaly „staré“ Lidice. Následovalo setkání v Lidické galerii, kde už na něj čekaly další

„Lidické děti“, aby mu vyprávěly jejich dojemné a silné příběhy. Došlo i na otázku, co ho vedlo k sepsání právě takovéto knihy, jejíž napsání trvalo přes tři roky! A není se ničemu divit, už kvůli velké pokoře a velikosti jeho člověka, že jsme jako odpověď slyšeli, že to byl především „strašný pocit odpovědnosti pro ty, kdo to zažil, přežil, ale i nepřežil“, že jde o „historickou paměť národa“. Líbil se mi i další tak moc pravdivý důvod, jež ho vedl k napsání tak obsáhlé publikace. „Paměť je nespolehlivé médium, knihy jsou konzerva na paměť.“ Závěrem paní starostka Veronika Kellerová poděkovala za skvělé setkání a pan Padevět za to, že si mohl příběhy Lidických dětí poslechnout, jež mu bylo ctí. „Vy jste svědomí! Vy jste Ti, na které se nesmí zapomenout.“

DALŠÍ SETKÁNÍ A OPĚT S PANEM PADEVĚTEM...

Text: **Zdenka Kottková**

Také v Liberci se konalo setkání s panem Jiřím Padevětem, autorem knihy Průvodce protektorátní Prahou, oceněnou jako Kniha roku Magnesia Litera 2014. Bylo to hodně zajímavé povídání o třileté práci na tomto díle. Pozitivní náladu přinesla s sebou paní Marta Kottová, moje dlouholetá přítelkyně, hlavní host večera. Marta je jednou z posledních přeživších z Osvětimi. Neúnavně jezdí i několikrát v týdnu po školách v celé republice. Osobitým způsobem vypráví příběhy z Terezína a Osvětimi očima dvanáctileté dívky. Je předsedkyní Historické skupiny Osvětim a za svoji obětavost a úsilí při výchově mladé generace, byla v roce 2008 oceněna prezidentem republiky medailí Za zásluhy II. Stupně. Přátelila se s paní Marií Uchytilovou, která pro ni v roce 1968 zhotovila 50 ks medailí /viz. foto/. Byl to zvláštní a úžasný večer, spojení dvou

osobností. Autora knihy, který dokázal tak obsáhlým způsobem zaznamenat pro nás tolik cenné informace. Skromného a sympatického muže s ženou ročník 1929, která prožila v mládí tolik hrůz a přesto zůstala člověkem plným optimismu, lásky k životu a odpovědnosti k dalším generacím. Moc ráda bych pozvala Martu mezi Vás do Lidic. Její spojení s Lidicemi je osudové. Bratr Marty, pan Viktor Laš, byl mezi vězni z Terezína, kteří pohřbívali Lidické muže. Tento zážitek byl pro něj to nejhorší, co v životě prožil.

VZPOMÍNKA NA KONEC 2. SVĚTOVÉ VÁLKY V LIDICÍCH

Text a foto: Marek Veselý

Že čtvrtek 8. května je státní svátek asi zaznamenal každý, neboť nemusel tzv. „do práce“. A hned večer jsem se v televizním zpravodajství dozvěděl, že „Den vítězství“ si připomenuli politici, neboť občané si spíše „užili“ den volna. Jsem rád, že v naší obci tohle tvrzení není tak úplně pravda. Vždyť ke společnému hrobu lidických mužů na pietním území přišlo na dvě desítky občanů – staří, mladí, ba i děti. Věmec ke hrobu položil nejen místostarosta Tomáš Skála spolu s lidickou ženou paní Miladou Cábovou, ale i druhý se stuhou Českého svazu bojovníků za svobodu a Československé obce legionářské další lidická žena paní Miloslava Kalibová a pan Petr Hroník, předseda ZO ČSBS Kladno. Místostarosta Skála poděkoval všem za účast a připomenul, že právě z hlediska historie naší obce je nutné si minulost připomínat a šířit mezi mladou generaci.

Pojďme se ještě trochu podívat na samotnou historii státního svátku spojeného s ukončením druhé světové války před 69 lety. 8.května roku 1945 Karl Dönitz, který byl po Hitlerově sebevraždě krátce říšský prezident, vydal rozhlasovým projevem rozkaz ke kapitulaci všech ozbrojených německých jednotek, což znamenalo konec druhé světové války v Evropě. Dlužno říci, že některé země uznávají 9.květen. Také u nás (v Československu) byl 9.květen státním svátkem až do roku 1991. Poté se nazýval „Den osvobození od fašismu“ a byl stanoven na 8. Května – to až do roku 2000. Následovalo přejmenování na „Den osvobození“, které vydrželo do roku 2004. A nyní již deset let se 8.květen v kalendářích objevuje jako státní svátek „den vítězství“. Státní svátky mají připomínat občanům tradice, ušlechtilé cíle a dějinné zvraty, na nichž je budována česká státnost a vzpomínka v Lidicích je každoročně a tradičně důstojná.

JUBILANTI V MĚSÍCI ČERVNU

Ladislav Huml	17. 6.	84 let
Jaroslav Kalista	24. 6.	70 let

Vážení jubilanti, přejeme Vám pevné zdraví, hodně štěstí a spokojenosti.

PODĚKOVÁNÍ ZASLANÁ DO REDAKCE LIDICKÉHO ZPRAVODAJE

- Děkuji zastupitelstvu OÚ Lidice, jehož jménem mi Monika Vaňhová popřála k mým narozeninám. Květiny ještě nezvadly a se sladkostmi z balíčku mně pomohly vnučky, vše mně udělalo velkou radost.*

B. Fialová

- Děkuji OÚ za přání, květiny a dárek k mým narozeninám, které mi předal pan Tomáš Skála.*

Mikolášková

- Dobrý den, chtěl bych touto cestou poděkovat paní starostce Veronice Kellarové za milou návštěvu a blahopřání k mým narozeninám. Děkuji.*

Jaroslav Rohla

Děkujeme občanům Lidic za všechny kondolence, zaslané po úmrtí našeho tatínka pana Františka Musela. Sdíleli jste s námi náš smutek nad jeho odchodem. Vaše slova jsou pro nás útěchou a jsme vděčné, že i pro Vás byl člověkem, kterého jste měli rádi a vážili jste si ho.

Za celou rodinu dcery Zdenka a Ladislava, vnučky Veronika a Daniela.

ZAJÍMAVÝ TIP NA VÝSTAVU POŘÁDANOU PAMÁTNÍKEM LIDICE

Výstavní síň POD TRIBUNOU, Památník Lidice

Lidice (v) minulosti 9. 6. – 31. 12. 2014, vernisáž 9. 6. 2014 ve 14:00 hodin

Výstava koncipovaná na základě sbírkového fondu Památníku Lidice prezentuje Lidice minulé, avšak stále žijící, a chtěla by přispět ke zhmotnění tradičního vyprávění o „starých“ Lidicích. Svým časovým záběrem pokrývá historii obce před jejím zánikem v červnu 1942. Středobodem výstavy jsou předměty a dokumenty uložené v depozitáři Památníku Lidice. To jednak umožňuje exkluzivní vhled do života obce, jejího původního vzhledu, života a práce na vesnici, jednak propojuje obec s konkrétními tvářemi a osobními příběhy.

Vstup zdarma.

...NA VĚDOMOST ČTENÁŘŮM SE DÁVÁ...

...DOČASNÁ ZMĚNA OTEVÍRACÍ DOBY

Upozorňujeme čtenáře, že v měsících květnu a červnu je dočasně změněna otevírací doba knihovny. Otevřeno je každý čtvrtek od 16:30 do 18:00 hodin. O prázdninách již bude opět platit běžná otevírací doba, tedy čtvrtek od 16:00 do 18:00 hod. Děkujeme za pochopení.

Z NABÍDKY KNIH VÝMĚNNÉHO FONDU V LIDICKÉ KNIHOVNĚ:

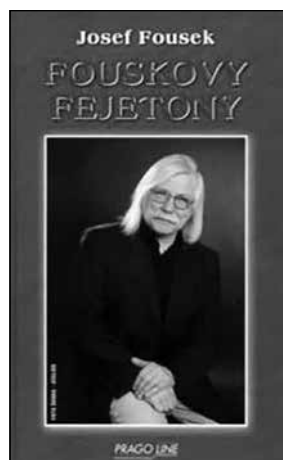

Obelhání, podvedení a převychování

Peter Hartl pro svou knihu shromáždil materiál o osudech několika dětí v době druhé světové války a po ní, které byly, jak je uvedeno v názvu, „obelhávány, podváděny a převychovávány“. Později, ať už jako děti nebo dospívající, tyto mladší lidé zjistili, že vlastně vůbec nepatří do světa, na který byli zvyklí a který pro ně byl samozřejmý. Pochopili, že nejsou těmi, kým si mysleli, že dosud jsou. Jedním z popisovaných příběhů je osud Marie Doležalové, která byla odvečena nacisty po vyhlazení Lidic. Kniha nás ale zavádí i do východního Německa, Polska, Litvy nebo Ruska.

Fouskovy fejtony

Fouskovy fejtony jsou – tak jako ostatní autorova díla – svérázné, emotivní, satirické, hořké i vlnivé zároveň. Je na čtenáři, aby poznal hranici humoru a spravedlivého „naštvaní“ na fauly, které provázejí naši českou demokracii. Fejtony vznikaly v rozmezí let 1991 až 2001. Některé byly publikovány v Mladém světě ve sloupci Forbína, další v Středočeské příloze Mladé fronty Dnes, v Polygonu a v dalších periodikách. Zazněly i na stanicích rozhlasu. Části některých fejtonů se objevují v knihách „Andělů“. Zde, v této sbírce jsou fejtony v té podobě, ve které byly prezentovány v médiích. Některé z fejtonů jsou i součástí Fouskových recitálů Nemám čas lhát a Setkání s Fouskem. Jsou to pocitové reakce na dění, které „totalitní děti“ zasahovalo a stále zasahuje.

ZPRÁVY Z MEMENTA LIDICE, o.p.s. (OÁZA)

Drazí spoluobčané,

v červnu se v Lidicích vždy děje spousta významných akcí. Rádi bychom se přidali a také vám v tomto nabitém měsíci nabídli pár zajímavých aktivit či setkání. Pevně také věřím, že už se konečně zlepši počasí a bude možnost trávit volný čas i venku.

Michaela Indráková

PROGRAM VE STŘEDISKU OÁZA NA ČERVEN 2014:

Každé úterý od 14:00 – 17:00 – Klub Oáza

V něm se tento měsíc bude trénovat paměť, vyrábět ruční výrobky, povídat, apod. Přijďte si sami něco zkusit vyrobit. Rádi uvítáme mezi sebou i zájemce z řad široké veřejnosti.

Vstupné 20 Kč (za káféčko a materiál)

Každé pondělí a čtvrtek 18:30 – 19:30 – Cvičení pro ženy

Bohužel z důvodu nízkého počtu cvičenek (snad způsobeno letním časem) se cvičení v měsíci červnu bude konat pouze po závazném přihlášení SMS zprávou na tel. 777 025 199. Snad se od září najde zase více zájemců ochotných si „protáhnout“ své tělo.

Cvičení je určeno dívkám či ženám (ale i muži jsou vítáni) jakéhokoliv věku a fyzické zdatnosti. Každá si v sestavě, která

se opakovaně cvičí každé cvičení, najde to, co se jí líbí či její tělo potřebuje nejvíce a poté může trénovat i sama doma ☺.

Vstupné 30 Kč/hodina

2. a 4. pátek v měsíci od 14:00 – 17:00 hodin, tj. 13.6. a 27.6.

– Kavárna pro dobré duše!

Do této kavárny zveme všechny obyvatele, návštěvníky či jen tak kolemjdoucí z Lidic, kteří by se chtěli na chvíli zastavit, posedět, popovídat si a strávit příjemné chvíle s příjemnými lidmi.

Vstup volný, cena kávy 10 Kč, další občerstvení „kdo co přinese“.

V sobotu 14.června 2014 od 13:30 – Mezinárodní seminář na téma Sociálně tržní hospodářství

Vystoupí Prof. Ing. Lubomír Mlčoch, CSc., Doc. Dr. Arnold Knigge a Ing. Luděk Rychetník, CSc.

Vstup volný

V sobotu 21. června 2014 od 15:00 – Beseda

Za účasti paní Cábové a Kalibové s účastníky noční štafety Lidice – Ležáky, kterou organizuje pan Jan Rýdlo (čestný občan Lidic), jenž se besedy taktéž zúčastní.

Ahoj,

tak se musíme pochlubit. Dostali jsme pozvání na 7.čaje pro seniory a mírně pokročilě do Kněževsi u Prahy. Pozvání jsme přijali. Při této příležitosti tam byla vyhlášená soutěž o nejhezčího Kněževeského beránka. Tak jsme se také za Oázu zúčastnili. Udělali jsme hned několik beránků. No a povedlo

se. Získali jsme 4.místo. Bezva! K tanci a poslechu hrála kapela pana Ladislava Krupičky. Tombola byla také bohatá. Moc jsme si to užili.

Touto cestou bychom chtěli poděkovat obci Kněževs za milé pozvání. Moc se nám ten jejich nápad posedět při muzice, zatančit si a popovídat s přáteli líbí. Je úžasné i to, že pokaždé mají nový nápad, jak si zasoutěžit. Do budoucna Kněževsi přejeme, aby takových setkání neubývalo, ale raději přibývalo. Pro naši generaci je to opravdu vzpruha a potěšení.

Za Oázu Libuše Doušová

	ZO ČSBS Lidice a Obec Lidice si Vás dovoluji pozvat 10. června 2014 od 3 hodin do KLADENSKÉHO GYMNÁZIA na MALÝ PIETNÍ AKT K UCTĚNÍ PAMÁTKY LIDICKÝCH ŽEN A DĚTÍ, které zde v roce 1942 strávily poslední tři dny společného života.	Prosím o potvrzení účasti. Za přeživší lidické ženy a děti Pavel Horešovský Tel.: 604 160 867 pavel.horesovsky@seznam.cz
--	---	---

!!! Pozn.: autobus odjíždí 10.června v 7,15 hodin od OÚ Lidice !!!

ÚSPĚCH DRAMATICKÉHO KROUŽKU PIDILIDI

Text: www.lidice-memorial.cz

Dětský dramatický kroužek Pidilidi při Památníku Lidice se zúčastnil Středočeské přehlídky divadelních kolektivů v Novém Strašeci. Přestože kroužek existuje teprve od podzimu a byla to jeho soutěžní premiéra, dosáhl významného úspěchu s představením „A pak se to stalo“, když obsadil v konkurenci 11 souborů druhé místo a současně doporučení od poroty k účasti v celostátní soutěži. Pozoruhodný výsledek 11 dětí ve věku od 7 do 13 let pod vedením mladé, ale zkušené vedoucí vzdělávání PL MgA. Kateřiny Oplatkové Rezkové potvrzuje vysokou úroveň a široký záběr vzdělávací činnosti této instituce.

STŘÍPKY

Text: Alan Gerrard (Stoke-on-Trent) Překlad: Jindřich Záleský

Když lidé přemýšlí o místech v okolí oblasti Potteries, tak především myslí na šest měst, ze kterých se skládá město Stoke on Trent. V odlehlých částech města jako je například oblast Meir, na severu města Stoke on Trent v Meiru je malá vesnička, která se jmenuje Packmoor, kam se lidé nezajdou moc často podívat.

Packmoor byl můj domov, když jsem byl malý. Vyrůstal jsem v této vesničce, ale dnes už zde nebydlím. Přesto budu vždy o tomto místě přemýšlet jako o svém domově. Packmoor možná není na jednu stranu vysoce vyhledávaná lokalita, ale tato vesnička vlastní jednu z nejstarších budov v Potteries, která se jmenuje Elm House.

Elm House je docela obyčejně vypadající dům. Když jsem byl ještě malé dítě, tak pro mě tato budova nebyla nijak zajímavá. Nicméně je tento dům datovaný do roku 1700 a sloužil pro poštovní koně a pro koně, kteří nosily balíky či vozily náklady. Aby byl dům kompletní, byly posléze dostaveny stáje a kovárna. Elm House je jediná známá budova evidovaná na seznamu vesnice jako historická památka. Je i po tolika letech stále v dobré kondici a v současnosti je domovem nevšedního umělce nadaného talentovaného umělce **Philipa Hardakera**. Philip se narodil v Harrogate, v hrabství Yorkshire, kde chodil do Harrogate College of Art, než přišel do Stoke on Trent. V této škole obdržel vzdělání – First Class Honours Degree in Fine Art z North Staffordshire Polytechnic. Poté se přestěhoval do Londýna, ke obdržel MA in Fine Art Ceramics from the Royal College of Art. Poté se vrátil do Potteries a koupil Elm House, to bylo v roce 1985. Zde i setrval a byl pověřen jako konzultant pro obec a vzdělání a umění pro veřejnost.

Jeho práce je pozoruhodná – skutečně unikátní a inovativní. Používá střepy z keramiky, skla a další zbytky a kousky, které by člověk nazval harampádím. Philip vykopával a hledal střípky v celém Staffordshire po celá léta – splétá staré střípky a střepy z minulosti do moderního stylu umění této doby a do současnosti jako umění. Philip objevil nikdy nekončící zdroj materiálů: „Sbíral jsem střepy z objektu z Viktoriánských skládek od mých 13 či 14 let...v 19.století obrovské množství těchto produktů bylo prodáno do keramických kontejnerů jako odpad – většina z nich byla vyrobena ve Stoke on Trent...když jsem se přestěhoval do Potteries, uvědomil jsem si, že jsem žil na vrcholu cenného pokladu.“

Jeho práce často nesla politické a ekologické podtexty, zmiňované kulturními a historickými událostmi:

„Technika a letecká doprava vytvořily menší svět. Jsme bombardováni představami, nad kterými máme velice malou kontrolu. Přemýšlejte o těch všech informacích, které získáváme z jedné malé televizní obrazovky za jediný večer...tohle je svět ve kterém všichni žijeme a já úmyslně zaměřuji moji práci jako odpověď na tuto komplikaci...Zkouším skloubit oba projekty – roztržení střepů, které používám a rozmanitost vzájemně neslučitelných vlastností z doby minulé a současnosti a vytvářím dílo, které je moje kritická výpověď a názor na svět okolo mne. Jsem zanečený pacifista. Věřím, že ubližovat je nemorální a že válka nevyvolá nic jiného, než lidské utrpení. Víte kolik stojí evropská stíhačka? 50 000 000 Liber a my jsme jich objednali 352. Místo abychom si všimli tohohle a přemýšleli o tom, tak vysíláme v televizi nepodstatné věci, abychom uklidnili národ.“

Philipova práce je také ve své podstatě spojená s tím být Angličan a oslavovat tvořivost uvnitř Severního Staffordshire a v oblastech, kde se vyrábí keramika. Ačkoliv nápady a zprávy za touto prací mají vážný význam, chce zaujmout ducha této doby humorem a ironií. Jeho klíčová práce zahrnuje pokračování keramické mozaiky nazvané „katedrály tolerance“ – mozaika zmixovaná z prostředků obsahující obrazy z mnoha náboženství a víry – například mozaika „Saddam“ je o diktátorovi a je vyrobená z dětských vojáček a z plechovek od limonád, vytvořena byla Philipem před válkou v Perském zálivu.

Jako přídatek Philip také pracoval na mnohých místních projektech a aktivitách v Severním Staffordshire. Philipova filosofie je znovu obnovit tradice.

Philip Hardaker je jeden z největších talentů ze severního Staffordshire, je brán jako obnovitel a zachránce hrnčířství v Potteries. Je filosofem, prorokem a pyšným Yorkshiranem, ale také pyšným adoptovaným hrnčířem.

DOPIS, KTERÝ PŘIŠEL POZDĚ – UŽ JE ROZHODNUTO. NA ZÁKLADECH KOSTELA SE ZAČALO STAVĚT.

Text: Ing. Miroslav Kaliba

Dopis Občanskému sdružení Lidice panu Antoninu Nešporovi, do redakce Lidického zpravodaje zaslal A. Nešpor

Vážený pane Nešpore,

Jsem obyvatel obce, zaměstnaný a činný mimo obec, ale o záležitosti obce Lidice a přilehlého Památníku Lidice se aktivně zajímám i s ohledem na minulé období, kdy jsem byl členem zastupitelstva a ve dvou obdobích i starostou obce. Informace o dění obce nárazově získávám ze sdělení Zpravodaje Obecního úřadu (nyní Lidický zpravodaj, pozn. Redakce), webové stránky Občanského sdružení Lidice a při kontaktu s některými obyvateli obce. V současné době mne zaujala akce tzv. Panny Marie „Lidické“ – vybudování oltářního stolce – Mensy s keramickým reliéfem obrazu Panny Marie tzv. „Lidické“, modloslužebný obrázek římsko-katolické církve od samozvaného umělce Zdirada Čecha.

Při analýze všech dostupných informací se mi jeví, že tento účelový z vyšších míst řízený akt je záměrně směřován proti zájmu přeživších Lidických občanů a snahou všech tří starostů z 90. let o narovnání a nápravu obce Lidice komunickickou deformací, o kterou ve svých volebních obdobích usilovali. Ponechám stranou osobu pana ředitele PL a jeho aktivity a jeho řešení vedení PÚ, které má možná nějakou koncepci, o které však nikdo nic neví. Ředitel je zaměstnanec MK a je pochopitelné, že bude držet linii poplatnou současnému vedení ministerstva, ministři Hermanovi (KDU-ČSL), linii poplatnou soudobým trendům.

K věci:

Panna Marie tzv. „Lidická“. Otázkou je, a je i otázkou, zda si tuto otázku někdo, kdy položil, co to je „Lidická“

Kdo si osvojuje dávat Panně Marii právo říkat si „Lidická“?

Je Panna Marie tzv. „Lidická“ ochránitelka lidických obyvatel? A kdy je a jak ochránila?

Je Panna Marie tzv. „Lidická“ ochránitelka lidických dětí, které nemají ani hrob?

Je Panna Marie tzv. „Lidická“ matkou lidických dětí, tak jak se nám to snaží církev svatá římskokatolická vsugerovat?

Kde byl posledních 25 let pan Zdirad Čech, kde byl před rokem 89, proč ho nenapadla tato „bohulibá“ myšlenka již v roce 1975, nebo třeba 1980, nebo 1985 nebo je tato akce řízená „shůry“ a pak si vkladu otázku, je to MK, kdo si tuto prezentaci objednal, aby se zalíbilo, nebo snad Arcibiskupství? (pan ředitel PL je zde jen vykonatel, ten odpovědnost nese, to je jasné).

Není náhodou tato akce Mensa, na základech Lidického kostela, jen předzvěstí něčeho vyššího, nám nízkým nepoznaného, například svatořečení pana pátera Štemberky, o kterém měly přeživší lidické ženy a děti svůj jasný názor již v minulosti. Ještě zpět k Panně Marii tzv. „Lidické“. Matkami lidických dětí jsou a vždy budou jen jejich matky, které je naposledy viděly 13. června 1942 a musely další 3 roky trpět uprnutou duševní bolest, kdy nevěděly, kde jejich děti jsou a jak se mají, otázkou zůstává, kde byla „Lidická matka – Panna Maria“...

Dnes si nikdo, a to je potřeba zdůraznit, NIKDO neumí představit smutek, bolest, ze srdce vytržení matek, když se dozvěděly, že jejich děti nejsou, nikdy nebudou, nikdy je již neuvidí...kde byla tzv. „Lidická matka – Panna Maria“, kde je těžko to pan Duka, Herman, Červencel vysvětlí paní Hroníkové, která přišla o 7 dětí, paní Peškové, Čermákové, Koberové, které přišly o své tři, čtyři děti i ostatním lidickým ženám, které po porodu, v naději že jejich dítě bude žít, viděly své děti jen vteřinu a pak už nikdy, ...kde byla lidická matka – „Panna Maria tzv. Lidická?...kde? Když jsem byl malý, potkával jsem lidické matky, žily prací, žily se svým smutkem, v tichu, nad údolím, nepotřebovaly Pannu Marii, chtěly vidět a viděly své děti. Nikdo si nedovede představit jejich smutek, ani kytičku na hrob jim nikdy nemohly dát, nikdy nedaly...

Slova mužů o tom, že ví, co si vytrpěly, jsou pouhé bláboly a jen matky bez dětí a bez naděje, že se s nimi kdy setkají ví, co je bolest,... dá matku lidických dětí znám, je jí paní Uchytílová. Ta skromná paní, kterou oslovil osud lidických žen a dětí po krátké návštěvě v Lidicích, která sama ze svého přesvědčení, se svým mužem, bez podpory a podpory shůry, v tichosti, obětavě, za všemožných ústrků a v klidu svého ateliéru vytvořila Lidické Děti. 82 sošek dětí, ke kterým se mohly, v té době ještě některé žijící matky upírat jako ke svým dětem.to je Lidická matka!!!

U jejich bronzových dětí, a u dětí lidických žen se začaly objevovat květiny, květiny matek, které své děti, symbolické děti zde našly. A květiny jsou u jejich nohou pořád... V Pietním území Lidice netřeba dalších symbolů, všechny tam už jsou: v zeleném, smutném údolí symbol ekumeny už je, je to prostý kříž z trámů a trnová koruna, z dále viditelný, nic víc není potřeba, je zde hrob mužů, jsou zde zbytky sklepení, kde byli v poslední svoji chvíli, je zde i symbolická zeď u které byli popraveni, jsou zde základy kostela, duchovního a kulturního centra obce, jsou zde základy školy, centrum vzdělávání, je zde zelená louka, místo kde každý vnímavý návštěvník, bude-li chtít, při jednom pohledu uvidí vesnici a při druhém pohledu neuvidí NIC.

A to NIC je nejdůležitější, to je smyslem slova LIDICE – zrušnost systému, který chtěl vymazat, vymítit, zlikvidovat, povýšit se.

Při pohledu na zelené údolí a uvědomění si tohoto všeho se mu to nepodařilo. A na zelené louce je ještě 82 sošek dětí, ... Lidických dětí, těch, které nejsou a nebudou...

Panna Maria tzv. „Lidická“ na tomto místě dnes již nemá co dělat, nebyla tady 10.června 1942, nebyla v Chelmnu počátkem července 1942, nebyla tady ani v roce 1945 a dalších, kdy matky čekaly...kde byla?...nikdo neví.

Vážený pane Nešpore, prosím Vás a vaše Občanské sdružení Lidice, pokuste se zabránit znevažování symbolu Lidic, klidného zeleného údolí k demonstraci politických a dnes hlavně náboženských cílů, prezentovaných samozvanými umělci, pražským Arcibiskupstvím a Ministerstvem Kultury při demonstrativní instalaci Mensy s modloslužebnickým reliéfem Panny Marie tzv. „Lidické“. Jedna doba temna, která si Lidice přivlastnila, tady již byla, v roce 1989 jsem doufal, že skončila, prosím nedovolte, aby zde přišla podobná doba nová. Děkuji vám za odvahu a za pochopení. Ing. Miroslav Kaliba /bývalý starosta obce/, Oradourská 140, Lidice PS: Celý text můžete použít pro potřeby vašeho sdružení a při prezentaci vašich cílů.

V Lidicích 11.května 2014

STOJÍME PŘED DALŠÍM DILEMATEM

Text: Antonín Nešpor

Projekt Rozeznění – Lidice 2012 byl oficiálně ukončen. Sláva (!)

V květnovém obecním zpravodaji 2014 se dočítáme z pera ředitele PL Milouše Července, že: „Rámcová smlouva o spolupráci při realizaci projektu byla 7. 9. 2011 uzavřena na dobu určitou do 31. 5. 2014 a v řádné lhůtě odmítl PL písemně její prolongaci.“ Na tomto místě je vhodné upozornit, že ukončení projektu bylo vyžádáno na popud Občanského sdružení Lidice (OSL) dopisem bývalého starosty obce ing. Miroslava Kaliby ze dne 14. 4. 2014, viz. „Otevřený dopis náměstkyni ministra kultury“ uveřejněný na webových stránkách OSL. Text nejenže sestavil, ale i zajistil jeho včasné doručení na MK.

Protože smlouva byla sepsána a podepsána za značně nevýhodných podmínek a nedala se bez finančních sankcí řádně ukončit, MK se následně společně s vedením PL rozhodlo, že žádosti Lidických občanů na okamžité zrušení této smlouvy nevyhoví. Dle smlouvy se PL po spuštění projektu v české a německé verzi vzdal jakékoliv obsahové kontroly a tedy i eventuálnímu zásahu. Projekt běžel na Pietním území celé dva roky. Jeho přínos pro PL a návštěvníky nebyl dosud zveřejněn a nebylo z tohoto pokusu vyvozen jakýkoliv závěr, natož aspoň dodatečná omluva Lidickým.

Na Pietní území fabulace či dokonce nepravdy nepatří, čehož by si měl být vědom v první řadě ředitel PL a také jeho řídicí orgán – ministerstvo kultury. Škoda, že si tento fakt nikdo z odpovědných neuvědomil ještě před podepsáním smlouvy se Sonosférou!

Nyní stojíme před daleko horším problémem.

Projekt Rozeznění byl smlouvou omezen na 2 roky v případě včasného vypovězení. Projekt oltařní mensy s Pannou Marií s přízviskem Lidická, případně Matky Lidických dětí bude natrvalo umístěn na PÚ!

Zřejmě se díky tomuto projektu podaří rozdrobit podnes kompaktní Pietní území na dosud ekuumenickou část a nově vznikající ideologický prostor základů bývalého kostela, kde se v těchto dnech začaly budovat základy budoucí oltařní mensy s reliéfem Madony Lidické (jak zní původní autorův název nového mariánského obrazu).

Madona, takzvaná Lidická, resp. též Matka Lidických dětí v keramické formě bude trvale umístěna na základech kostela. Nový, čistě římskokatolický mariánský kult bude posvěcen Otcem Dominikem, kardinálem Dukou v den konání tryzny.

Od šedesátých let, kdy proběhly poslední úpravy Pietního území až po dnešek se tím jednotlívě ekumenický prostor rozdělí na původní ekumenickou část a římskokatolické církvi zasvěcený prostor základů kostela sv. Martina.

Tedy nikoliv, jak miní a píše pan ředitel, JUDr. Milouš Červenci: „Postavení mensy na základech kostela a umístění symbolického obrazu P. Marie Lidické tak po letech vytváří ekumenický prostor důstojný pro věřící z ČR a celého světa a rozšiřuje nabídku pietních míst na území bývalých Lidic.“

Pokud takto chápe ekumenu, dopustil se bohužel pravého opaku – vytvořil překážku pro věřící ostatních křesťanských církví a též pro věřící ze zahraničí, kteří se modlí k jinému božstvu či učitelům.

Jen těžko přijde např. evangelík, jehož učení mariánský kult neuznává a bude se zde, u římskokatolické ikony modlit. Základem ekumeny není rozdělování církví, ale naopak snaha po jejich propojení ve „společném domě“ na podkladě základního ekumenického symbolu, kterým je kříž. Ten je již od konce války vztyčen nad společným hrobem mužů.

Dalším atributem ekumeny je naděje symbolicky vyjádřená lodí. Takováto plachetnice je umístěna na mense pod křížem v ekumenické kapli v lidické Oáze. Pražští katolíci každoročně právě zde provádějí svoji bohoslužbu v den konání pouti z Prahy do Lidic. Stejně tak jsou zde slouženy mše evangelické nejen české, ale i německé.

Dnes už nežijící ženy, z větší části pochované na novém hřbitově, by si instalaci mariánského symbolu nepřály.

Určitě neměly zájem, aby se v Lidicích po dokončení poválečných úprav před šedesáti lety, cokoliv dál na Lidické pláni měnilo. Odmítly i vztyčení další sochy národního umělce Malejovského v osmdesátých letech minulého století, která jistojistě nebyla římskokatolická. Osud sochy je popsán v týdeníku Tvorba pod názvem „Lidická polednice“. Model je možno uvidět v kanceláři starostky Lidic.

Existuje ještě jeden přímý důkaz, který potvrzuje postoj Lidických žen k této otázce. Po válce výstavbu plánovaného kostela na návsi odmítly. Proč, když se ještě v koncentračním táboře modlily, aby se v Lidicích s nejbližšími ve zdraví sešly?

Jejich prosby vyslyšeny nebyly.

Po návratu „domů“ se nesetkaly s nikým a s ničím.

Muži zastřeleni, vesnice zahlazena pod zem, a ze 105 dětí se vrátilo jen 17. Jejich život byl přerván doslova na dvě půlky, kdy z té první jim nezůstalo vůbec NIC.

Neměly tedy důvod si přát nový kostel. Většina z nich ztratila víru. Madonu, natož zvanou Lidickou či dokonce Matku Lidických dětí by také odmítly.

Panu kardinálovi se však název „Panna Maria Lidická, Matka Lidických dětí“ líbí, jak jsme se dozvěděli jinde. Ale těžko by pod vahou zločinu v Lidicích toto svoje zalíbení vysvětloval třeba paní Františce Hroníkové, jejichž pět dětí zplinovali nacisté v Chelmnu a navíc jí ještě šesté novorozené hned po porodu v Ravensbrücku „auzérky“ usmrtily.

Těžko by vysvětloval, že právě Panna Maria bude matkou jejich zavražděných dětí: Josefa (14 let), Boženy (13 let), Zdeňky (12 let), Zdeňka (8 let) a Marty (17 měsíců). Poslednímu ze svých dětí – chlapečkovi nemohla dát ani jméno, než byl usmrčen.

Není co dodat, oltární mensa s mariánským reliéfem už se staví. 14. června ji primas církve římskokatolické posvětil a dnes již nežijící ženy budou na věky jen tiše shlížet z opodál stojícího nového hřbitova na tu, která jejich děti (nebo snad své vlastní?) nezachránila.

Současným zvoleným a jejich nadřazeným i povýšeným se to líbí.

Opět zvítězila pravda, ale čím ta pravda je? – určitě ne již nežijících Lidických matek.

ŽIJÍ MEZI NÁMI – IRENA FIŠEROVÁ

Text: *Jiří Janouškovec st.*

Král Alfonso XIII. prchá do exilu a 14. dubna 1931 vzniká ve Španělsku republika. Bouřlivé události přivádějí na počátku občanské války, 11. srpna 1936, šestnáctiletou Irenu Monteagudo z Gijonu (čti gichonu) jako zdravotnickou dobrovolnici do nemocnice J. A. Komenského v Benicassimu u Valencie. Zde se věnuje péči o nemocné a zraněné a zároveň se setkává se skupinou československých zdravotnických dobrovolníků, kteří zde působí a mezi nimiž nakonec nalezne svého budoucího manžela.

Karel Fišer, který se narodil a žil v Hřebči a posléze v Buštěhradu, se rozhodl pomáhat španělské republice jako dobrovolník. Opustil Československo a ve Španělsku pomáhal jako zdravotník. V roce 1938 se s Irenou stávají manželi a na konci téhož roku se dostává již Irena Fišerová do Československa. (Pan Fišer svou manželku předešel svým odjezdem do Československa z důvodu mobilizace proti vzrůstající agresi Německa.) Její odchod nebyl snadný a při jejím odjezdu ze Španělska výrazně pomohla solidarita členů Včely (dnešní obdoba spotřebních družstev Jednota), kteří na pokrytí jejich cestovních a administrativních nákladů uspořádali sbírku.

Cestuje vlakem do Paříže a letadlem, vzhledem k bezpečnosti v napjaté době Mnichova, do Prahy. Zde se posléze paní Irena shledává se svým manželem. Následující rok přinesl okupaci a zřízení protektorátu Čechy

Irena ve svých 13, vlevo

S manželem

Pas Ireny Fišerové

a Morava. Hned druhý den po obsazení Prahy je Irena Fišerová odvezena na Pankrác, jako účastnice občanské války na straně republiky. Zde byla držena od 16. 3. do 12. 6. 1939. V té době již čekala svého prvního potomka Karla. Válku prožili Fišerovi vcelku poklidně v kruhu rozrůstající se rodiny.

I po válce prožila velkou část svého života paní Irena v Buštěhradě a naposledy si ji možná mnozí pamatujete z jejího posledního bydliště v Krátké ulici. Jako zdravotnice začala, jako jeřábnice na koksovně v Kladně končila svou profesní dráhu. I dnes je to stále usměvavá a velmi pozitivně naladěná dáma. V říjnu se dožívá 94 let. Je jednou z posledních žijících interbrigadistů. Jsem rád, že jsem ji mohl navštívit v Lidicích, kde dnes žije za pozorné asistence své dcery Ireny. Z našeho společného rozhovoru ve společnosti dvou Iren přináším krátké postřehy z rozhovoru.

Kolik je vám let, paní Fišerová? – „Ani nevím. (veselý smích) Lepší nevěděť.“

Co se vám na manželovi líbilo? Čím vás zaujal? – „Byl to fešák.“

To jste neměla strach se pustit sama, bez znalosti českého jazyka, do úplně neznámé země? – „Nebojím se ničeho, já se nebojím ani čerta.“ (usmívá se a rozmachuje se doširoka levou rukou)

Když jste se s manželem poprvé setkala, co přesně v nemocnici dělal? – „Podával tam narkózu pro lidi na operaci.“

Jak se k vám lidé v Čechách chovali? – „Chovali se ke mně hezky. Měli nás rádi.“

Když vás věznili na Pankráci, byla jste také vystavena mučení? – „Ne, mučení ne. Pouze mě vyslýchali.“

Jste již 22 let bez manžela. To je dlouhá doba. – „Já jsem svobodná.“ (usmívá se)

A ve kterém období jste se cítila nejlépe? Které bylo vaše nejhezčí období? – „Když jsem tady. Tady (u dcery) je mi nejlíp.“ (stále spokojený úsměv)

A jaké období roku máte nejraději, paní Fišerová? – „Léto.“

Jak se teď díváte na svůj život? Co všechno jste prožila? – „To už je všechno pryč. Uteklo to jako pohádka. Je to osud.“

Strávili jsme společně s paní Fišerovou i její dcerou Irenou hezký podvečer. Paní Fišerová má dodnes příbuzné ve Španělsku, ve Francii i za oceánem, se kterými její dcera udržuje kontakt. Z rozhovoru bylo zřejmé, že paní Fišerová rozumí česky dobře. Z jejích odpovědí bylo poznat, že je původem z ciziny. Ráda zpívá. Za ta léta již mnohé zapomněla a bylo dobře, že některé události pomohla ve vzpomínkách osvěžit její pozorná dcera. Poprvé jsem se s paní Irenou Fišerovou setkal na verandě před domem, kde „nasávala“ hřejivé paprsky příjemného jarního dne. Už tehdy mě překvapila její usměvavá a příjemná tvář. Chtěl bych jí popřát, i přes její pokročilý věk, aby jí optimismus a dobrá nálada neopustily a dožila se v kruhu svých nejbližších dalších slunečních dní.

RYBÁŘSKÉ ZÁVODY V LIDICÍCH

Text: **Miroslav Ramba, hospodář MO ČRS Lidice**

Foto: **Bohumil Kučera**

Poslední dubnová sobota patřila jako každý rok tradičním rybářským závodům. Připravená místa obsadilo 47 závodníků, z toho 10 dětí, které soutěžily ve své vlastní kategorii. Celou soutěž organizačně připravil výbor

MO ČRS Lidice pod vedením předsedy Petra Klímy. Poděkování také patří OÚ Lidice, panu Vaňhovi, který zajistil občerstvení závodníků a MAS Přemyslovské střední Čechy, která přispěla na hodnotné ceny.

O příznivý průběh závodů se též zasloužilo příjemné jarní počasí beze srážek, byť po ránu poněkud mlhavé.

Na průběh soutěže pak dohlíželi pečlivě vybraní rozhodčí.

Ti naměřili vítězi soutěže dospělých panu Zdeňku Holoubkovi celkovou délku úlovků pěkných 369 cm. Druhé místo obsadil pan Ivan Nový s délkou 326 cm, následován třetím panem Beckem Antonínem s naměřenou délkou 282 cm.

V kategorii děti zvítězil žák Tomáš Blažek s 385 cm, druhé místo obsadil Vojta Hroník s 204 cm a třetí místo obsadil Martin Hoser se 104 cm. Na závěr byli vylosováni ti, jimž rybářská štěstěna tolik nepřála, a mohli si ulovit svého kapra do rukou v kádi.

Závěrem myslím, že mohu konstatovat, že se letošní ročník lidických závodů vydařil ke spokojenosti závodníků, hostů i pořadatelů a že se účastníci tohoto přátelského setkání u Lidického rybníka příští rok setkají znovu.

POZVÁNKA MEMENTA LIDICE

Obecně prospěšná společnost Memento Lidice si Vás dovoluje pozvat na
mezinárodní seminář

Sociálně tržní hospodářství

v sobotu 14.června od 13:30 hod. v domě Oáza v Lidicích, J. Stříbrného 162.

Program:

Prof. Ing. Lubomír Mlčoch, CSc. (Univerzita Karlova, ČR):

Sociálně tržní hospodářství – evropský koncepční vklad pro globální vizi 21. Století

Doc. Dr. Arnold Knigge (Universität Bremen, Německo): Sociální stát Německo – světlo a stíny

Ing. Luděk Rychetník, CSc. (Reading University, Velká Británie): Sociální trh ve Velké Británii?

Diskuze**Odborný garant semináře:**

Prof. Ing. Lubomír Mlčoch, CSc.

Emeritní děkan Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy v Praze

Tištěný sborník s texty všech přednášek v češtině a němčině

Vstup volný

Seminář se koná s podporou Česko-německého fondu budoucnosti.

„Učíme ženy být krásné...“

Pozvánka**na kosmetické poradenství**

Přijďte ke mně na Hodinku krásy, naučíte se:

- Znat svou pleť a její potřeby
- Vybrat si vhodné přípravky
- Krásně se naličit
- Vybírat a kombinovat barvy tak, aby Vám to slušelo už napořád...

Co pro to máte udělat?

☺ Stačí mi napsat či zavolat a objednat se na svou Hodinku krásy....a pak si ji báječně užít!

Michaela Klapalová

Kosmetická poradkyně Mary Kay a vizážistka

Tel.: 777 607 897

Email: vizazistka-michaela@seznam.cz

VYKUPUJEME

**Noviny
časopisy
letáky
KARTON
ŽELEZNÝ odpad
KOVOVÝ odpad**

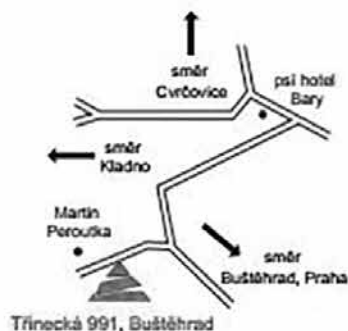

SKARTACE DOKUMENTŮ

Provozní doba :
PO – ST – PÁ 9.00 – 15.00 hod.
SO 8.30 – 11.30 hod.

TEL.: 731 157 577

www.kunc71.cz

E-shop tisku

TISKD01000.CZ

VEŘEJNÁ KNIHOVNA LIDICE – INFORMACE

*Všechny zájemce o kvalitní knihy srdečně zveme do naší knihovny.
Zajímavé tituly knih vám rádi osobně představíme.*

Knihovna je otevřena každý čtvrtek od 16.30 do 18.00 hodin.

Těší se na Vás Jirka Černý a Míša Indráková

Lidický zpravodaj č. 6/2014. Zdarma. Evidenční číslo: MK ČR E 10562. Vydavatel: Obec Lidice. Náklad 220 výtisků. Uzávěrka příštího čísla: 15.6. 2014 Vychází měsíčně. Redakce: Obecní úřad, ul. 10. června 1942, čp. 161, 273 54 Lidice, tel. 312 253 083, email: lidice3@volny.cz, web: <http://www.obec-lidice.cz/>. Přípravuje: Michaela Klapalová. Vaše příspěvky a reakce prosím zasilejte: dozpravodaje@seznam.cz. Redakce děkuje za pochopení, že některé texty je třeba upravit či zkrátit. Za původnost a obsahovou správnost ručí autoři článků. Publikované články nemusí nutně vyjadřovat stanovisko OÚ či OZ Lidice. Redakce si vyhrazuje právo drobných úprav textu. Před vydáním schvaluje starosta obce. NEPROŠLO JAZYKOVOU ÚPRAVOU. Předáno do tisku dne: 23. května 2014.

Roznášku v obci zajišťují: Zastupitelé obce a Veronika Müllerová.

Tiskne: Agentura 5, spol. s r.o., Horova 1631, 252 63 Roztoky u Prahy, telefon: 602 613 647, www.agentura5.cz